

tilfalder Statskassen, saa længe Grundfonden ikke angribes. — Afløsningskassen staar under Overtilsyn af Finansministeren, der fastsætter dens Statutter. Afløsningskassens Administrationsudgifter udredes af Statskassen. Afløsningskassens Obligationer udstedes paa ustemplet Papir og kan lyde enten paa Navn eller paa Ihændeoveren. Obligationerne kan overdrages og noteres uden Brug af Stempel.

Der tillægges de *Embedsmænd*, som ved Lovens Gennemførelse lider Tab i Indtægter, en *Godtgørelse af Statskassen*, der fastsættes ved Bevilling paa de aarlige Finanslove. Denne Godtgørelse bortfalder ved indtrædende Embedsledighed. — Det bestemmes endvidere, at det skal fremtidig være forbudt at paalægge faste Ejendomme Arvefæsteafgifter og lignende Grundbyrder, ansatte i Korn eller andre Varer, hvad enten Afgiften skal udredes in natura eller med Penge efter Kapitelstakst. — Lov Nr. 102 af 29. April 1913 om Afløsning af flere Statskassen tilflydende Afgifter og samme paahvilende Byrder berøres ikke af Loven.

Det af Regeringen fremsatte Lovforslag var enslydende med det i Landstinget i Samlingen 1916—17 fremsatte Lovforslag, der ligeledes var enslydende med et af Folketinget i 1915—16 vedtaget Lovforslag (se Aarvog for 1916—17 pag. 345). — Den af Landstingets Udvalg afgivne Betænkning indledes med følgende Bemærkninger: „Udvalget har ved Behandlingen af dette Lovforslag som Følge af Sagens mangelfulde Forberedelse været stillet overfor et vanskeligt Arbejde. Medens saaledes vigtige og betydningsfulde Lovforslag, der fremsættes af Regeringen, og som griber stærkt ind i bestaaende Forhold, som Regel ledsages af omfattende vejledende Bemærkninger, er dette Lovforslag bragt frem for Rigsdagen, uden at der medfulgte Spor af saglige Oplysninger. . . . . Under Hensyn til denne mangelfulde Forberedelse af Sagen har Udvalget saavel i denne som i foregaaende Rigsdagssamlinger . . . . . bestræbt sig for at faa tilvejebragt saa fyldige Oplysninger som muligt, men disse Bestræbelser fra Udvalgets Side er dog kun lykkedes i begrænset Omfang. Vanskelighederne derved har nemlig vist sig større, end der kunde være Grund til at forudsætte. Men ogsaa paa anden Maade har der vist sig Vanskeligheder, som har hindret Udvalget i at fremme sit Arbejde saa hurtig som ønskeligt. Som et enkelt Eksempel herpaa skal man fremhæve, at Udvalget ved Skrivelse af 16. Marts 1917 henvendte sig til Landbrugsministeren og forespurgte, om Ministeren vilde yde sin Medvirkning til, at Lov-